

Acció Ciudadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

als partits polítics de catalunya

COM a catalans ens dol moltíssim que en aquests moments, de màxima transcendència, en els que han de fixar-se les possibilitats per un avenir esplendorós de Catalunya, els partits polítics, que tenen com a comú denominador el catalanisme, s'entretinguin fomentant petites passiones partidistes que, únicament, poden produir el mal d'una manca de sinceritat, en la probable solidarització de partits catalans que haurà de fer-se, si a Madrid hi prevalgués la fòbia anti-catalana dels Maura i dels Rojo Villanova.

Ens sap molt greu que aquella sensació de manca de sentit cívic, que Gabriel Alomar, feu a Catalunya, abans de l'adveniment de la República, pugui esdevenir certa després de l'admirable desvetllament de consciència que determinà una serena transformació fonamental de règim.

Haurem de creure, que és precisament aquest poble, bescantat tan sovint per manca de ciutadania, el que senyala als polítics en les hores difícils, el camí que ha de seguir, en lloc d'ésser aquests, els que procuren encaminar vers les possibilitats victorioses el desbordament sentimental del poble.

Nosaltres voldríem que els que tenen l'obligació d'assessorar a cada moment, als que per aquesta finalitat, els erigien en les respectives Juntes Directives, dels seus partits, no permetessin, en les hores solemnes que vivim, aquestes lluites fratricides que fan possibles absurditats, tan evidents, com la d'erigir en símbol d'honradesa executiva i de justícia, per l'afany únic d'una plataforma partidista, homes que se n'havien endut, feia poc, l'enèrgica censura dels seus mateixos partidaris; ens referim al cas Anguera.

Ens sembla que no seria demanar massa als partits, que procuressin sentir la responsabilitat política del moment i que esperessin una mica a produir determinats espectacles polítics que poden tenir justificació en els períodes electorals i que ara serveixen únicament d'arma per anar contra Catalunya; recordem les paraules d'En Maura, en el seu discurs de diumenge passat.

Quan Catalunya hagi obtingut aquelles mínimes llibertats, consignades en el seu Estatut,

Olot, 16 de gener 1932.—any III.—núm. XCVII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.